

Antoniestraat 33

De gevelsteen van Antoniestraat 33 heeft al die veranderingen meegemaakt. Ze dateert uit 1612 en is dus al meer dan vierhonderd jaar oud. De steen bevindt zich tussen de ramen van de eerste verdieping. Het huis is de afgelopen jaren volledig opgekapt en aan de buitenkant is niet goed meer te zien hoe oud het is/was. Van belangrijke grote huizen is vaak veel in het Noord Hollands Archief te vinden. Van dit huis is dat heel beperkt.

Echt oudere gevelstenen zijn er in Haarlem niet veel meer, maar dit is er één van en bovendien in een goede conditie. Twee klimmende leeuwen (zo heet dat) houden het oude wapen van Delft vast, dat bestaat uit een zwarte balk op een zilveren veld. Deze zwarte balk staat symbool voor de oudste stadsgracht in Delft en die heet, hoe kan het anders: *De Oude Delft*. Bij het nazoeken van de wapenbeschrijving werd nog duidelijk (hoewel op de steen nog nauwelijks zichtbaar) dat in de donkere balk de golfjes van de Oude Delft zijn afgebeeld. Wellicht komt dat bij een restauratie nog eens beter naar voren. In 2008 werd de steen voor het laatst gepolychromeerd.

Het onderschrift *Int Wapen van Delf* geeft aanleiding om te veronderstellen dat de beeldhouwer ruimte tekort kwam en de letter T gemakshalve maar is vergeten. Dit is niet zo want oude geschriften geven aan dat er op de plaats van het Delft van nu, in de vroege middeleeuwen een watertje was met de naam Delf. De naam Delft is daarvan afgeleid. Overigens mocht Delft in 1246 stad worden genoemd, nadat het van de graaf van Holland, Willem II, stadsrechten kreeg. Haarlem had in 1245 al van dezelfde Willem II stadsrechten gekregen en was daarmee net even eerder dan Delft.

Meer bijzonderheden zijn te vinden in het boek -Waar Haarlem in de gevel staat-, geschreven door Peter van Graafeiland.

Bron: Oude Gebouwen in Haarlem – J.A.G. van der Steur
Wikipedia – Wapen van Delft

Int Wapen van Delf

In de 15de tot en met de 17de eeuw werd de Burgwalkant (de oostoever) van het Spaarne gekenmerkt door vele bierbrouwerijen. De mensen die hier woonden en werkten waren daar voor hun inkomen sterk afhankelijk van. Toen het bierbrouwen in de loop van de 17de eeuw terugviel was er voor vele wijkbewoners geen werk meer. Het werd er aanmerkelijk stiller met werkzaamheden. Zeker in het gedeelte waar je nu staat. Verderop bij de Spaarnwouderstraat was het door het verkeer van en naar de trekschuit naar Amsterdam nog wel veel drukker. Toen ook dat in het midden van de 19de eeuw wegviel, werd het wel heel stil in het Burgwalgebied. De wijk ging zienderogen achteruit.

Met de snelle industriële ontwikkeling in het laatste kwart van de 19de eeuw leefde de buurt weer sterk op met vele kleine bedrijfjes. Na de WO II zakte dat in doordat bedrijven voor hun uitbreiding of omdat ze overlast veroorzaakten, moesten uitwijken naar de rand van de stad. Ook werd het steeds drukker verkeer dat gebruik maakte van de vele smalle straatjes meer en meer om de wijk heen geleid. Zo werd het Burgwalgebied tot op de huidige dag een echte woonwijk.

